

وزیر اطلاعات:

عده‌ای تکلیف خود را از تکلیف رهبری جدا می‌دانند

گروه سیاست: وزیر اطلاعات شامگاه چهارشنبه در مراسم عزاداری و سوگواری حضرت اباعبدالله‌الحسین(ع) که در حرم امام خمینی(ره) برگزار شد، گفت: «ادعای با حسین‌بودن و انقلابی‌بودن کار راحتی است و شعاردادن کار سختی نیست...

صفحه ۲

شنبه ۳۱ شهریور ۱۳۹۷ - ۱۲ محرم ۱۴۴۰ - ۲۲ سپتامبر ۲۰۱۸

تپتها

همراهان روحانی در نیویورک ۶ نفرند نه ۱۰۰ نفر

صفحه ۳

تکذیب نقش رئیسی در آزادی طلاب تجمع فیضیه

صفحه ۲

تکذیب درخواست ملاقات روحانی با ترامپ

صفحه ۳

معاون وقت وزارت خارجه

فروش خودروهای سفارت عربستان یک هفته قبل از حمله

صفحه ۱۵

نگاهی به تحولات منتهی به عاشورا از دریچه علوم اجتماعی

صحابه و خصوصی‌سازی از جیب بیت‌المال

صفحه ۶

حرف اول

تهدید ایران با ابزار نفت

علیرضا سلطانی: کارشناس اقتصاد انرژی

اتفاقات اخیر در حوزه نفت و انرژی با سفر وزیر انرژی آمریکا به روسیه و مباحث درباره تحریم‌های مضاعف آمریکا از آبان، باعث شده بازار جهانی نفت پس از تجربه یک دوره دوساله ثبات و تعادل، بار دیگر شرایط

منتهب و پرنوسانی را تجربه کند. از اواسط سال ۲۰۱۶ بازار نفت تحت تأثیر متغیرهایی نظیر لغو تحریم ایران و بازگشت نفت این کشور به بازار، ایجاد انسجام سیاسی در اوپک و همکاری بی‌سابقه کشورهای تولیدکننده عضو اوپک و غیروپک در مدیریت تولید با هدف تعادل بخشی به قیمت‌ها در بازار نفت، دوره‌ای از ثبات را تجربه کند؛ اما به‌قدرت‌رسیدن ترامپ در آمریکا و آغاز تهدیدهای سیاسی و اقتصادی او علیه ایران که منجر به خروج از برجام و برنامه‌ریزی برای تحریم مجدد این کشور به‌ویژه تحریم نفتی شد، همه عوامل مثبت و مؤثر در ایجاد ثبات در بازار نفت را تضعیف و خنثی کرد. تحریم مجدد نفت ایران بار دیگر انسجام سیاسی نپندم‌وپک را از بین برد و زمینه‌های همکاری کشورهای تولیدکننده نفت اوپک و غیروپک را نیز متلاشی کرد؛ بنابراین نمی‌توان ادعا کرد سیاست تحریم نفت ایران صرفاً اقدامی از طرف آمریکا علیه ایران بوده است. درواقع واکنشگتن که در دوره ترامپ سیاست‌های فعال نفتی برای کمک به برتری اقتصادی خود در جهان را در پیش گرفته، با تحریم نفتی ایران، هدف راهبردی و بزرگ‌تری را دنبال می‌کند و آن جلوگیری از فعال‌شدن دوباره اوپک و

مهم‌تر از آن جلوگیری از ایجاد یک بلوک همکاری دیگر در بازار نفت با حضور اعضای اوپک و کشورهای نفتی غیروپک به‌ویژه روسیه است. اگرچه کشورهای عمده تولیدکننده نفت در اوپک و غیروپک نیز بر این مسئله آگاه هستند؛ اما گویا منافع اقتصادی کوتاه‌مدت برخی کشورها مانند روسیه و منافع سیاسی برخی دیگر از کشورها مانند عربستان و امارات بر منافع اقتصادی بلندمدت آنها برتری دارد. چالش بزرگ نفتی ایران در ماه‌های آینده، تهدید تحریم آمریکا نیست. چالش اصلی ایران، کشورهای تولیدکننده نفت در اوپک و خارج از اوپک هستند که مانند تحریم‌های قبلی، بازارها و ظرفیت صادراتی نفت ایران را نشانه رفته‌اند و ایران به دلیل مسائل مختلف، این ظرفیت را ندارد که به‌عنوان یک تولیدکننده بزرگ نفت، هم طیف‌های سنتی‌اش در اوپک و خارج از آن را به همکاری با خود برای خنثی‌کردن تحریم‌های آمریکا یا دست‌کم همکاری‌نکردن با تحریم‌های آمریکا وادار کند.

ادامه در صفحه ۱۵

واکنش وزیر نفت به تصمیمات ضد ایرانی چند عضو اوپک و غیر اوپک:

بدون درنگ وتو می‌کنم

صفحه ۴

برگزاری مراسم عزاداری تاسوعاوعاشورای حسینی با حضور مقام معظم رهبری

حسینی‌ها در عاشورایی دیگر

صفحه ۲

یادداشت

الزام عراق به امضای سند صلح با ایران

از کشورش بیرون براند و سرزمین خود را آزاد کند، ولی وقتی خیالش از خطر تروریسم راحت شد، سخنانی ناشی از قدرشناسی ایراد کرد که قلب هر ایرانی را به درد آورد. صدام که در ۳۱ شهریور ۱۳۵۹، عهدنامه ۱۹۷۵ را جلوی دوربین‌ها پاره و ابطال آن را اعلام و جنگ را آغاز کرد، در طول هشت سال جنگ هیچ‌گاه نتوانست به اهدافی غیر از اهداف مندرج در این عهدنامه دست یابد؛ یعنی خرمشهر ایرانی باقی ماند و اروندرود براساس خط تالوک در حاکمیت مشترک دو کشور قرار گرفت، اما هیچ‌گاه در ایام حیات خود رسماً هیچ سندی با ایران در تثبیت مجدد عهدنامه ۱۹۷۵ امضا نکرد که اشتباه خود را رسماً جبران کند. رهبران عراقی بعد از او همچنین اقدامی انجام ندادند و شاید مسئولان ایرانی هم این موضوع مهم را پیگیری نکردند. در شش ماه اول سال ۱۳۶۹ که نگارنده برای انجام مذاکره با عراق و انتقال نتایج آن به شورای عالی امنیت ملی که تازه تأسیس شده بود، هفته‌ای چندبار به ژنو سفر می‌کردم، از برزان تکریتی، برادر صدام، چندین نامه خطاب به آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی به ایران آوردم که در یکی از این نامه‌ها که هفته بعد بر آزادی اسرا صادر شده بود، صدام گفت: «آقای رفسنجانی، رئیس‌جمهوری ایران، با این تصمیم ما (آزادی اسرا) همه‌چیز روشن و تمام‌خواسته‌ها و مسائلی که بر آن تکیه می‌کردید، تحقق می‌یابد و چیزی نمانده است مگر آنکه موافقت‌نامه‌ها آماده و امضا شوند تا هریک از ما برای ورود

شناسایی شده و میزان خسارات ایران و عراق تعیین شد. به این ترتیب عراق صدام به‌عنوان آغازگر جنگ محکوم شد، اما موضوع غرامت در یک پیچیدگی حقوقی سیاسی قرار گرفت. آنچه بعد از ۳۰ سال از آن غفلت شده، این است که ایران و عراق از نظر حقوقی در مرحله آرمیستیس (Armistice) قرار دارند، یعنی آتش‌بس را پذیرفته‌اند، ولی هیچ‌گاه یک توافق پایان جنگ و توافق صلح را با یکدیگر امضا نکرده‌اند. با نگاهی به وضعیت کره شمالی با آمریکا، اهمیت این موضوع روشن‌تر می‌شود. کره شمالی سال‌هاست تلاش می‌کند حالت آرمیستیس بین دو کشور را که در ۲۷ جولای ۱۹۵۳ امضا شد، به یک موافقت‌نامه پایان جنگ و اگر بشود به یک موافقت‌نامه صلح تبدیل و با آمریکا امضا کند. اگر دقت شود شرط اصلی رهبر کره شمالی در ملاقات با دونالد ترامپ همین موضوع بود، زیرا معنای مخالفتش این است که هرگاه آمریکا بد اخلاقی و بدعهدی کند، می‌تواند بعد از ۶۵ سال دست به تجاوز و حمله به کره شمالی بزند و استناد حقوقی آن به آرمیستیس خواهد بود. درباره عراق تصور می‌شود کمتر کسی است که پیش‌بینی نکند در اثر کمترین تحولات یک صدام دیگر از این سرزمین برمی‌خیزد و دوباره خود را ایرانی، هیچ‌گاه به دست نیامد و دو سال پس از جنگ و به مناسبت تجاوز صدام به کویت، با تلاش دیپلماتیک وزارت امور خارجه کشورمان، شورای امنیت سازمان ملل متحد پذیرفت آغازگر جنگ

سیدعلی خرم استاد حقوق بین‌الملل

امروز ۳۱ شهریور، سی‌وهشتمین سالگرد جنگ عراق علیه ایران است. جنگی خانمان‌سوز که در انتهای قرن بیستم به‌دنبال پیروزی انقلاب اسلامی، برای ایران رخ داد و موجب خشنودی غرب و شرق شد. اگرچه به همت و پایداری مردم شریف ایران و رزمندگان اسلام و رهبری بلامنازع رهبر فقیه انقلاب اسلامی، این جنگ با وجود بیش از ۵۰۰ هزار شهید و مجروح، نتوانست ایران را از پادآورد با سرزمین‌های ایران را در اشغال عراق نگه دارد اما با بهانه ابطال «عهدنامه مرز دولتی و حسن هم‌جواری دولتین ایران و عراق - ۱۹۷۵»، در ۳۱ شهریور ۱۳۵۹ جنگ رسماً از سوی صدام با بمباران بیش از ۱۰ شهر مهم ایران آغاز و در ۲۸ مرداد ۱۳۶۷ با پذیرش آتش‌بس از سوی عراق، متوقف شد. اهداف اصلی ایران به‌عنوان شروط پایان جنگ، از فتح خرمشهر در سوم خرداد ۱۳۶۱ تا توقف جنگ در یک جمله خلاصه می‌شد: «محکومیت متجاوز و پرداخت غرامت». این دو هدف در طول جنگ، با وجود رشادت نیروهای ایرانی، هیچ‌گاه به دست نیامد و دو سال پس از جنگ و به مناسبت تجاوز صدام به کویت، با تلاش دیپلماتیک وزارت امور خارجه کشورمان، شورای امنیت سازمان ملل متحد پذیرفت آغازگر جنگ

تاکید شورای شهر برای بقای شهردار پایتخت

نامه هاشمی برای افشانی

گروه جامعه: محسن هاشمی نامه‌ای را که وعده داده بود، برای وزیر کشور ارسال کرد؛ نامه‌ای حاوی نظر اجماعی اعضای شورای شهر پایتخت مبنی بر دلایل و استدلال‌های حقوقی برای تداوم حضور محمدعلی افشانی در سمت شهردار تهران. در این نامه با اشاره...

صفحه ۱۳

سال شانزدهم - شماره ۳۲۴۸ - ۱۶ صفحه - ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

خوشا به حال احمدی‌نژاد

احمد غلامی . سردبیر

انتقادات از دولت روحانی به‌تازگی به اوج خود رسیده است. اگر تا دیروز فقط اصولگرایان بی‌پروا به روحانی حمله می‌کردند، اینک کار چنان بالا گرفته که دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی که خود، مشی اعتدالی و محافظه‌کار دارد، با الفاظی تند از رئیس‌جمهور سخن می‌گوید؛ «خواب روحانی سنگین است». اگرچه این جمله شاهیبت تمام سخنان غلامحسین کرباسچی است؛ اما او به همین بسنده نمی‌کند و در یک کلان‌نگری به نقد عملکرد روحانی می‌پردازد و او را فاقد توانایی در مدیریت اجرایی می‌داند. کرباسچی و اطرافیان‌ش درست یا نادرست بر این باورند که او مدیر اجرایی توانایی است و بی‌دلیل نیست که کرباسچی از این موضع به نقد روحانی می‌پردازد. همان‌گونه که تئوریسین‌های اصلاح‌طلب با تأکید بر مفهوم امر سیاسی، روحانی را به نقد می‌کشند و اصولگرایان انتظار دارند روحانی دشمن‌ستیزی پیشه کند و با شرایط جنگ اقتصادی به مصاف دشمن برود. دست‌برقضا گویا حرف و حدیث اصولگرایان بیش از دیگران بر روحانی اثر داشته است. این اثرپذیری چه از سر باور باشد، چه نباشد، به رابطه‌ای دوسویه می‌انجامد؛ رابطه‌ای در خوف و رجا برای طرفین معامله که مصداق این بیت است: «سکه قلب مرا نیک گرفتنی عیار/ باری این قلب‌شناسی ز که آموخته‌ای!» این روزها در سیاست سکه قلب بسیار رایج است، نه اصلاح‌طلب می‌شناسد و نه اصولگرا، نه اپوزیسیون داخلی و نه خارجی، هرکس به نفع خود دلبسته است و بازار سیاست پر از سکه‌های تقلبی است. ازاین‌رو سکوت سیاست‌پیشگان مستقل و روشنفکران قابل‌فهم است. مردم نیز با هوش غریزی کنار کود نشسته‌اند و درصدد هستند هوش اکتسابی‌شان فعال شود تا تصمیمی تازه بگیرند. بر کسی پوشیده نیست که دولت روحانی شرایط دشواری پیش‌رو دارد و باید با آن دست‌وپنجه نرم کند و باز بر کسی پوشیده نیست که دولت روحانی آن دولتی نشد که همگان انتظارش را داشتند. آنان که در ساختار دستگاه‌های سه‌گانه کشورند و آنان که به این ساختارها باور دارند و در این چارچوب سیاست‌ورزی می‌کنند، باید با نگاه منصفانه‌تری به نقد دولت روحانی بپردازند. اپوزیسیون‌شدن پوزیسیون‌های دائمی زنگ خطری در سیاست داخلی ایران است؛ زنگ خطری که بیش از همه برای روحانی به صدا درآمده است. اینک کمتر جناح سیاسی‌ای است که لب به انتقاد از دولت روحانی نگشوده باشد. بخشی از این انتقادات به ضعف و انفعال دولت برمی‌گردد و بخشی از آن خواسته یا ناخواسته زمینه‌ای است برای منفعت‌طلبی و مشرووعیت‌طلبی. مهم‌تر اینکه شرایط کنونی به قربانی‌شدن دولت روحانی می‌انجامد. بی‌شک افزایش این انتقادات دولت را به سنجرهای دفاعی فروخواهد برد و اگر این گفته اسپینوزا که «دولت» باشنده‌ای است که فکری جز نگه‌داشتن هستی خود ندارد، درباره دولت دوازدهم هم مصداق داشته باشد، باید منتظر اقدامات دیگر روحانی برای نجات دولتش باشیم. این گفته او که تخریب این دولت کسی را پیروز انتخابات ۱۴۰۰ نخواهد کرد، سطرها‌ی پنهان بسیاری دارد که خطایش بیش از آنکه اصولگرایان باشد، به جناح‌های خودی است. این حجم از انتقادات نتایج خسارت‌باری دارد؛ به‌ویژه برای اصلاح‌طلبان. در برخی موارد انتقادکردن دشوارتر از انتقادکردن است.

ادامه در صفحه ۴

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۷

مرکز تخصصی ایمپلنت و زیبایی ملاصدرا

سازمان آگهی‌ها

۸۸۷۹۲۴۳۴-۸۸۱۹۲۸۷۷

بانتجارت

رجوع به صفحه ۵

رجوع به صفحه ۴